ऋत्विजश्च समाहूता यथोक्ता वेदपारगाः। क्रियां कुर्व्वन्तु ते राजन् यथाशास्त्रमरिन्दम।
बहुन्नपानसंयुक्तः सुसम्पद्गुणान्वितः। प्रवर्त्ततां महायज्ञस्त्वापि भरतर्षभ।
एवमुक्तस्तु कर्णेन धार्त्तराष्ट्रो विशाम्पते। पुरोहितं समानाय्य वचनञ्चेदमब्रवीत्।
राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं समाप्तवरदक्षिणं। आहर त्वं मम कृते यथान्यायं यथाक्रमं।
स एवमुक्तो नृपतिमुवाच द्विजसत्तमः। न स शक्यः क्रतुश्रेष्ठो जीवमाने युधिष्ठिरे। १५२८५
आहर्त्तुं कौरवश्रेष्ठ कुले तव नृपोत्तमः। दीर्घायुर्जीवति च ते धृतराष्ट्रः पिता नृप।
अतश्चापि विरुद्धस्ते क्रतुरेष नृपोत्तम। अस्ति त्वन्यन्महत्सत्रं राजसूयसमं प्रभो।
तेन त्वं यज राजेन्द्र शृणु चेदं वचो मम। य इमे पृथिवीपालाः करदास्तव पार्थिव।
ते करान् संप्रयच्छन्तु सुवर्णञ्च कृताकृतं। तेन ते क्रियतामद्य लाङ्गलं नृपसत्तम।
यज्ञवाटस्य ते भूमिः कृष्यतां तेन भारत। तत्र यज्ञो नृपश्रेष्ठ प्रभूतान्नः सुसंस्कृतः। १५०९०
प्रवर्त्ततां यथान्यायं सर्व्वतो ह्यनिवारितः। एष ते वैष्णवो नाम यज्ञः सत्पुरुषोचितः।
एतेन नेष्टवान् कश्चिदृते विष्णुं पुरातनं। राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं स्पर्द्धत्येष महाक्रतुः।
अस्माकं रोचते चैव श्रेयश्च तव भारत। निर्व्विघ्नश्च भवत्येष सफला स्यात् स्पृहा तव।
एवमुक्तस्तु तैर्विप्रैर्धार्त्तराष्ट्रो महीपतिः। कर्णञ्च सौबलञ्चैव भ्रातॄंश्चैवेदमब्रवीत्।
रोचते मे वचः कृत्स्नं ब्राह्मणानां न संशयः। रोचते यदि युष्माकं तस्मात् प्रब्रूत माचिरं। १५२८५
एवमुक्तास्तु ते सर्व्वे तथेत्यूचुर्नराधिपं। सन्दिदेश ततो राजा व्यापारस्थान् यथाक्रमं।
हलस्य करणे चापि व्यादिष्टाः सर्व्वशिल्पिनः। यथोक्तञ्च नृपश्रेष्ठ कृतं सर्व्वं यथाक्रमं।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि दुर्य्योधनयज्ञारम्भे चतुःपञ्चाशदधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २५४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तु शिल्पिनः सर्व्वे अमात्यप्रवराश्च ये। विदुरश्च महाप्राज्ञो धार्त्तराष्ट्रे न्यवेदयत्।
सज्जं क्रतुवरं राजन् कालप्राप्तञ्च भारत। सौवर्णञ्च कृतं सर्व्वं लाङ्गलञ्च महाधनं।
एतच्छ्रुत्वा नृपश्रेष्ठो धार्त्तराष्ट्रो विशाम्पते। आज्ञापयामास नृप क्रतुराजप्रवर्त्तनं। १५२००
ततः प्रवृत्ते यज्ञः प्रभूतार्थः सुसंस्कृतः। दीक्षितश्चापि गान्धारिर्यथाशास्त्रं यथाक्रमं।
प्रहृष्टो धृतराष्ट्रश्च विदुरश्च महायशाः। भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णो गान्धारी च यशस्विनी।
निमन्त्रणार्थं दूतांश्च प्रेषयामास शीघ्रगान्। पार्थिवानाञ्च राजेन्द्र ब्राह्मणानां तथैव च।
ते प्रयाता यथोद्दिष्टा दूतास्त्वरितवाहनाः। तत्र कञ्चित् प्रयातन्तु दूतं दुःशासनोऽब्रवीत्।
गच्छ द्वैतवनं शीघ्रं पाण्डवान् पापपूरुषान्। निमन्त्रय यथान्यायं विप्रांस्तस्मिन् वने तदा। १५२०५
स गत्वा पाण्डवान् सर्व्वानुवाचाभिप्रणम्य च। दुर्य्योधनो महाराज यजते नृपसत्तमः।
स्ववीर्य्यार्ज्जितमर्थौघमवाप्य कुरुसत्तमः। तत्र गच्छन्ति राजानो ब्राह्मणाश्च ततस्ततः
अहन्तु प्रेषितो राजन् कौरवेण महात्मना। आमन्त्रयति वो राजा धार्त्तराष्ट्रो जनेश्वरः।
मनोऽभिलषितं राज्ञस्तं क्रतुं द्रष्टुमर्हथ। ततो युधिष्ठिरो राजा तच्छ्रुत्वा दूतभाषितं।